Aplicația nr. 13

ANALIZA STATICĂ NELINIARĂ A STRUCTURILOR DIN BARE CU CONTACTE MECANICE

A13.1. Introducere

Analiza statică a structurilor mecanice compuse din bare care sub acțiunea încărcărilor au deplasări mari și/sau au interacțiuni (contacte mecanice), cu zone ale altor structuri rigide sau elastice se încadrează în grupa problemelor neliniare geometric și/sau cu neliniaritate fizică datorită frecărilor. Analiza statică neliniară, geometrică, presupune dependența forță-deplasare neliniară și deci, considerarea modificărilor direcțiilor încărcărilor exterioare în timpul procesului de deformare. Pentru evidențierea fenomenelor din contactele mecanice s-au modelat elemente finite specifice denumite Gap. Cele două noduri ale acestui element finit, aparținând celor două structuri în interacțiune, se deplasează relativ atât când structurile nu interferă cât și când acestea înterferă. În cazul ultimei situații deplasarea relativă a nodurilor se realizează cu frecare.

Modelarea cu elemente finite a structurilor mecanice în interacțiune mecanică presupune modelarea separată a fiecăreia din structuri și generarea elementelor finite de tip Gap între nodurile din zonele de contact.

A13.2. Scopul aplicatiei

În această aplicație se urmărește analiza cu elemente finite a structurii elementului elastic, de tip bară, al cuplajului de tip Forst prezentat în fig. A13.1. Aceasta se realizează luând în considerare contactele din timpul deformării elementului elastic, în puncte ale locașurilor conice, cu profil circular, practicate în cele două semicuplaje.

Determinarea deplasărilor, tensiunilor și reacțiunilor din structura elementului elastic, cu programe performante care au la bază MEF, permite obținerea caracteristicii

Fig. A13.1. Cuplajul elastic de tip Forst

elastice a cuplajului și verificarea rezistenței elementelor active ale acestuia.

Cuplajul elastic prezentat în fig. A13.1 are z = 32 elemente elastice de tip bară cu diametrul d = 0,9 mm, montate în locașurile, din semicuplaje, dispuse echiunghiular pe cercul de diametrul D = 120 mm. Elementele elastice sunt executate din oțel de arc marca 60Si15A cu modulul de elasticitate longitudinală E = $2,06 \cdot 10^5$ MPa și coeficientul contracției transversale v = 0,3. Locașurile de rezemare a barelor elastice în timpul deformării, în scopul obținerii unei comportări neliniare a cuplajului, sunt de formă conică cu generatoarea circulară cu dimensiunile: I = 20 mm, R = 50 mm și b = 50 mm. Momentul de torsiune transmis de cuplaj este M_t = 19200 Nmm.

A13.3. Întocmirea modelului de analiză

Decarece transmiterea momentului de torsiune de către cuplajul prezentat, în cazul ideal al inexistenței abaterilor de execuție și de montaj, se face prin z fluxuri de forță paralele și identice, pentru analiză se consideră numai un element elastic. În plus, datorită simetriei cuplajului față de planul frontal median (fig.A13.1), modelul de analiză prezentat în fig. A13.2 conține numai jumătate din bara elastică.

Modelarea contactelor mecanice dintre semibara modelului și punctele de pe generatoarea locașului de reazem se va face cu cinci elemente finite de tip Gap dispuse echidistant. Nodurile acestor elemente finite poziționate pe generatoarea locașului se fixează prin anularea tuturor deplasărilor. Având în vedere că barele elastice se montează cu joc în alezajele cilindrice din semicuplaje, semibara modelului de analiză se fixează în capătul din originea sistemului de coordonate prin anularea deplasărilor mai puțin rotirea după axa Z.

Încărcarea semibarei modelului de analiză se face cu forța concentrată F, a cărei valoare se determină cu relația

$$F = \frac{2 M_t}{z D}$$
.

(A13.1)

A13.4. Preprocesarea modelului de analiză

A13.4.1. Modelarea gerometrică

Pornind de la faptul că în modelul cu elemente finite, rezemările, încărcările concentrate și punctele de contact sunt asociate nodurilor, modelul geometric va fi compus din linii drepte.

A13.1 se prezintă În tabelul succesiunea atasată comenzii Point... de obținere a entităților de tip punct. Fereastra de dialog Locate - Enter Coordinates or select with Cursor se repetă pentru cele trei seturi de coordonate delimitate prin separatorul "/". Ultima succesiune din tabelul A13.1 conduce la vizualizarea etichetelor (identificatorilor) punctelor create prin selectarea textelor Point și 1..ID în

Fig. A13.2. Model de analiză cu elemente finite

câmpurile Optio<u>n</u>s și, respectiv, <u>L</u>abel Mode din fereastra de dialog **View Options**.

Generarea entitătilor de tip linie dreaptă mărginită de două puncte se face conform primei succesiuni din tabelul Introducerea identificatorilor A13.2. corespunzători punctelor de origine (From Point) și de final (To Point) ale liniei de generat în câmpurile din fereastra de dialog Create Line from Points se repetă pentru cele două seturi de coordonate. După anularea vizualizării identificatorilor punctelor (selectarea opțiunilor Point și 0..No Label în câmpurile Options și, respectiv, Label Mode) și după activarea identificatorilor vizualizării liniilor (selectarea opțiunilor Curve și 1..ID în câmpurile Options si, respectiv, Label Mode) în fereastra View Options a ultimei succesiuni, pe display, se obtine imaginea prezentată în figura din tabelul A13.2.

Pentru modelarea liniei de rezemare a barei elastice în timpul deformării se generează entitatea de tip arc de cerc, marcată cu identificatorul 3 (figura din tabelul A13.3), introducând coordonatele punctelor extreme și direcția tangentei în

Tabelul A13.2		
Generare entități de tip linie		
Succesiuni meniu-comandă-ferestre		
<u>Create</u> → Line → Points → Create Line from Points		
Erom Point 1/2; To Point 2/3; OK → Create Line from Points		
Cancel. • <u>Vi</u> ew → Optio <u>n</u> s →		
View Options Optio <u>n</u> s Point; <u>L</u> abel Mode 0No Labels; Optio <u>n</u> s Curve; <u>L</u> abel Mode 1ID; <u>O</u> K.		
Imaginea rezultată		
1 2		

Tabelul A13.3

Tabelul A13.4	Tabelul A13.5
Generare proprietăți material	Generare proprietăți element finit de tip Bai
Succesiune meniu-comandă-ferestre	Succesiune meniu-comandă-ferestre
• <u>Create</u> → <u>Material</u> → <u>Define Isotropic Material</u> <u>Title 60Si15A; Stiffness: Young Modulus E</u> 2.1e5, Poisson's Ratio n <u>u</u> 0.3; Limit Stress Tension 110; <u>OK</u> → <u>Define Isotropic Material</u> <u>Cancel.</u>	• Create → Property → Define Property · PLATE Element Type Element/Property Type → Element/Property Type Line Elements ⊙ Bar; OK → Define Property - BAR Element Type Material ↓ 160Si15A; Title Bara;
câmpurile din ferestrele Locate-Enter Location at Start of Arc, Locate - Enter Location at End of Arc şi, respectiv, Vector Locate-Enter Start Tangent Vector.	Property Values: Area, <u>A</u> 0.635, Moments of I <u>n</u> ertia I1 0.032, I <u>2</u> 0.032; Stress <u>R</u> ecovery: 1 Y 0.45 Z 0.0, 2 Y 0.0 Z 0.45, 3 Y -0.45 Z 0.0, 4 Y 0.0 Z -0.45;
A13.4.2. Modelarea cu elemente finite	OK → Define Property BAR Element Type

A13.4.2.1. Modelarea comportării materialului

Valorile parametrilor caracteristici ai materialului elementului elastic de tip bară (OLC55A), necesare pentru analiza cu elemente finite având la bază modelul din fig. A13.2, se introduc în câmpurile modulului de elasticitate longitudinală (Young Modulus <u>E</u>), coeficientului contracției transversale (Poisson's Ratio n<u>u</u>) și al tensiunii admisibile de tracțiune (Tension T) din fereastră de dialog **Define Isotropic Material** (tabelul A13.4).

A13.4.2.2. Alegerea elementelor finite și introducerea poprietăților acestora

Pentru discretizarea elementului elastic analizat, solicitat cu precădere la încovoiere, se folosesc elemente finite unidimensionale de tip **Bar**. În câmpurile ferestrei de dialog **Define Property BAR Element Type** (tabelul A13.5), pentru definirea parametrilor acestui element finit, se introduc valori în casetele corespunzătoare ariei secțiunii (Area <u>A</u>), momentelor de inerție axiale (Moments of Inerția I1, I2) și distanțelor de la axa neutră la fibrele extreme pentru cele două direcții ale secțiunii (Stress <u>R</u>ecovery). Valorile ariei și momentelor de inerție se calculează cu relațiile corespunzătoare secțiunii circulare (v. relațiile (A2.1), pag. 108), utilizând valoarea diametrului menționată mai sus.

Modelarea contactelor mecanice dintre bara elastică și locașul de rezemare se realizează cu elemente finite de tip **Gap**. Definirea proprietăților accestuia se va face după discretizarea domeniului barei și generarea nodurilor de pe linia de reazem, în acest fel fiind posibilă o mai ușoară determinare a distanțelor inițiale din contacte.

A13.4.2.3. Generarea structurii de elemente finite

În tabelul A13.6 se prezintă succesiunea operațiilor de setare a numărului și poziției nodurilor pentru fiecare din liniile modelului geometric. În câmpul Number of Elements din fereastra Mesh Size along a Curve se introduce valoarea numărului de

elemente finite de pe linia sau liniile selectate în fereastra Entity Selection-Enter Curve(s) to Set Mesh Size. Fereastra de dialog Mesh Size along a Curve se repetă prin introducerea valorilor 8 și 2 în caseta menționată pentru seturile de linii 1 și 3 și, respectiv, 2. După introducerea datelor în ferestrele acestei comenzi și după ieșirea din aceasta prin activarea butonului OK, pe liniile modelului geometric apar simboluri rombice poziționate în concordantă cu valorile introduse.

Discretizarea efectivă a liniilor asociate semibarei elastice și generarea nodurilor de pe linia de reazem din modelul geometric, presupune parcurgerea

Generare noduri și elemente finite de tip Bar Succesiuni meniu-comandă-ferestre • Generate \rightarrow On Geometry \rightarrow Along Curve... \rightarrow Entity Selection-Select Curve(s) to Mesh 7 1, 2 (selectare cu mouse-ul); OK → Geometry Mesh Options Nodes and Elements Options Property \downarrow 1...Bara: **OK** \rightarrow Vector Locate - Define Element Orientation Vector Methods... \rightarrow Vector Definition Method \odot Axis; OK \rightarrow Vector Axis - Define Element Orientation Base X 0.0 Y 0.0 Z 0.0; Direction: \odot Positive, \odot Y Axis; **OK** \rightarrow Entity Selection-Select Curve(s) to Mesh D 3 (sau selectare cu mouse-ul); OK → Geometry Mesh Options in a share Generate ⊙ Nodes; OK → Entity Selection-Select Curve(s) to Mesh Cancel. View → Options... → View Options Options Element; Label Mode 0...No Labels; OK. Imaginea rezultată ²⁹, <u>38</u>, <u>47</u>, 5 <u>6</u>, <u>6</u>, <u>15</u>, 14 8 9 10 11 12

meniurilor, submeniurilor și ferestrelor de dialog din tabelul A13.7.

Pentru discretizarea domeniului semibarei modelului de analiză, în ferestrele Entity Selection-Select Curve(s) to Mesh și Geometry Mesh Options (tabelul A13.7), se selectează liniile 1 și 2 și, respectiv, proprietatea 1..Bara din câmpul Property. În plus, în fereastra Vector Axis - Define Element Orientation, se selectează vectorul asociat axei Y a sistemului global, în vederea definirii axei ye a sistemului de coordonate asociat elementului finit în concordanță cu axele momentelor de inerție deja introduse mai sus.

Generarea nodurilor de contact de pe linia de reazem, 3, se face prin selectarea identificatorului acesteia în fereastra Entity Selection-Select Curve(s) to Mesh (ultima parte a primei succesiuni din tabelul A13.7) și prin activarea opțiunii Nodes din caseta

257

31

Tabelul A13.7

Tabelul A13.8

3

<u>Generate</u> a ferestrei de dialog Geometry Mesh Options.

După parcurgerea ultimei succesiuni din tabelul A13.7, care prin selectările introduse conduce la anularea vizualizării identificatorilor elementelor finite, pe display se obține imaginea prezentată în figura din acest tabel.

În tabelul A13.8 se prezintă succesiunile de obținere a distanței inițiale dintre nodurile care vor forma elementele finite de tip Gap și de identificare și unire a nodurilor suprapuse din punct de vedere geometric. Prima succesiune presupune repetarea ferestrelor de dialog On Node-Define Location to Measure From si On Node-Define Location to Measure To în care se introduc identificatorii nodurilor pentru care se urmărește determinarea distantei. În fereastra de informare MSC/NASTRAN for Windows pentru fiecare set de noduri introduse se prezintă valoarea distantei dintre acestea, care se va retine (nota). A doua succesiune, pentru identificarea și unirea nodurilor suprapuse, presupune selectarea tuturor nodurilor modelului în fereastra Entity Selection-Enter Nodes to Check si activarea optiunii de unire (Merge Coincident Entities) în fereastra de dialog Coincident **Options**. Check/Merge Mesajul care apare în zona de liste și mesaje (Node 1 Coincident with Node 20.

Determinare distanță între noduri și unire noduri suprapuse
Succesiuni meniu-comandă-ferestre
• Check \rightarrow Distance \rightarrow
Locate - Define Location to Measure
From
Coordinate Method
⊙ On Node; OK →
On Node - Define Location to Measure
D 213/4/3/0/1/0/9 (sau selectare cu
$\frac{1}{2} \frac{1}{2} \frac{1}$
To
ID 19/18/17/16/15/14/13/12 (sau selectare
cu mouse-ul): OK \rightarrow
MSC/NASTRAN for Windows
Distance Between Locations is
0.03537/0.12921/0.28529/0.50372/0.78446
/1.12748/1.53648/2.0;
 Check→ Coincident Nodes →
Entity Selection-Enter Nodes to Check
Select All; OK →
MSC/NASTRAN for Windows
No; OK →
Since Coincident Entities: OK

1 Node(s) Merged) indică identificatorii nodurilor suprapuse și producerea unirii acestora.

În tabelul A13.9 se prezintă succesiunea de definire a proprietăților elementului finit de tip **Gap** pentru modelarea contactelor mecanice dintre bara elastică și suprafațele locașurilor de reazem din semicuplaje. Pentru acest tip de contact se introduc următorii parametri caracteristici: distanța inițială dintre noduri, rigiditatea de compresiune și rigiditatea de tracțiune. Valorile acestor parametri se introduc în câmpurile Initial <u>Gap</u>, Compression Stiffness și Tension Stiffness. Deoarece distanța inițială dintre nodurile viitoarelor elemente finite tip Gap este variabilă se definesc succesiv 8 seturi de proprietăți, separate prin simbolul "/", în succesiunea din tabelul A13.9. Valorile distanțelor inițiale din contacte sunt cele determinate cu prima succesiune din tabelul A13.8.

Generarea efectivă a elementelor finite de tip Gap se realizează parcurgând succesiunea din tabelul A13.10. Aceste elemente finite se obțin în urma selectării proprietății, din câmpul listă Property, și introducerii identificatorilor nodurilor viitorului element finit în câmpurile Nodes din fereastra de dialog Define GAP Element - Enter Nodes or Select with Cursor. În plus, în câmpul Node din caseta Orientation din această fereastră se introduce valoarea identificatorului nodului necesar pentru definirea axei y_e a sistemului de coordonate local al elementului finit de generat (v. fig. 1.46, pag. 37).

În figura din tabelul A13.10 se observă elementele finite de tip Gap marcate prin

linii drepte între nodurile acestora.

A13.4.2.4. Introducerea condițiilor limită

Condițiile limită impuse, în cadrul modelului de analiză prezentat, se grupează în setul numit Reazem1, generat cu prima succesiune din tabelul A13.11. Parcurgând cea de-a doua succesiune din

acest tabel pentru nodurile 1 și 12, 13, ... 19, selectate în fereastra de dialog Enter Selection - Enter Node(s) to Select, se activează butoanele Fixed și, respectiv, Pinned din fereastra de dialog Create Nodal Constraint/DOF pentru selectarea în grup a gradelor de libertate "înghețate" (cu deplasări nule). Imaginea rezultată după parcurgerea ultimei succesiuni din tabelul A13.11 conține simbolurile reazemelor introduse cu etichetele asociate, care menționează gradele de libertate corespunzătoare deplasărilor anulate conform corespondențelor: 1 - TX, 2 -TY, 3 - TZ, 4 - RX, 5 - RY și 6 - RZ.

A13.4.2.5. Introducerea încărcărilor

Încărcarea structurii modelului cu elemente finite, în varianta propusă preliminar, presupune generarea setului de încărcare, numit Reazem1, prin parcurgerea primei succesiuni din tabelul A13.12. Valoarea forței F, determinată cu relația A13.1, care încarcă structura cu elemente finite în nodul 11 selectat în fereastra Entity Selection-Enter Node(s) to Select, se introduce în câmpul TY al ferestrei de dialog Create Nodal Loads, ținând cont și de sensul de acțiune.

Antepenultima succesiune din tabelul A13.12 conține comanda Nonlinear

259

Tabelul A13.10

10

Analysis... cu fereastra de dialog Load Set Options for Nonlinear Analysis în care se introduc informații legate de caracterul neliniar al acestei probleme. Astfel, în caseta Solution Type se activează opțiunea Static, corespunzătoare neliniarității geometrico-fizice de tip static, și în caseta Basic se introduc valorile 10 și 25 în câmpurile Number of Increments si Max

Iterations/Step reprezentând numărul de pași de încărcare progresivă a structurii în faza de analiză și, respectiv, numărul maxim de iterații pentru un increment (pas) de încărcare când nu sunt îndeplinite condițiile de convergență setate implicit.

După parcurgerea ultimelor două succesiuni care anulează vizualizarea identificatorilor nodurilor și elementelor finite și, de asemenea, a entităților de tip linie și punct pe display apare imaginea modelului, prezentată în figura din tabelul A13.12, care conține și vectorul forței concentrate introdusă în cadrul acestei etape.

A13.4.3. Verificarea modelului cu elemente finite

Datorită tipurilor elementelor finite utilizate și numărului mic de noduri, modelul cu

Tabelul A13.13
Analiza modelului cu elemente finite
Succesiune meniu-comandă-ferestre
 File → Analyze → MSC/NASTRAN Analysis Control Analysis Condition: Analysis Type ↓ 10Nonlinear Static, Loads, ↓ 1Incarcare1, Constraints ↓ 1Reazem1; Output Types ↓ 3All;
MSC/NASTRAN for Windows
OK to Save Model Now? Yes → MSC/NASTRAN Manager
→ Message Review
MSC/NASTRAN for Windows OK to Begin Reading File
MSCN4W20\I100.xdb? Yes.

elemente finite este verificabil direct de operator și, deci, nu se mai verifică prin intermediul comenzilor specifice.

A13.5. Rezolvarea modelului

În tabelul A13.13 se prezintă etapele pentru lansarea în execuție a modelului întocmit și încărcarea fisierelor în vederea postprocesării. În fereastra MSC/NASTRAN Analysis Control, pe lângă setările implicite ale setului de încărcare (1...Incarcare1) și al condițiilor limită (1. Reazem1) din câmpurile Loads si. respectiv, Constraints, se selectează codul 10..Nonlinear Static - corespunzător analizei neliniară de tip static - din lista asociată câmpului Analysis Type, și se selectează codul 3..All din câmpul Output Types pentru generarea în vederea postprocesării a tuturor seturilor de date (deplasări, tensiuni, reacțiuni, eforturi etc.). Lansarea în executie a modelului

implică salvarea acestuia într-un fișier cu extensia "mod", în cazul când aceasta se face pentru prima dată, sau o salvare curentă după activarea butonului <u>Yes</u> din fereastra **MSC/NASTRAN for Windows**. Vizualizarea etapelor de rezolvare și existența tipurilor și numerelor erorilor se poate urmări în ferestrele **MSC/NASTRAN Manager** și, respectiv, **Message Review**. În cazul inexistenței erorilor fatale, mesajul 0..Fatal Error(s) în fereastra de mesaje, se continuă analiza prin activarea butoanelor **Continue** din această fereastră și <u>Yes</u> din cea de-a doua fereastră **MSC/NASTRAN for Windows**, care confirmă începerea încărcării fișierelor în vederea postprocesării. Realizarea cu succes a acestei operații este confirmată de apariția mesajului: (Ending Conversation with MSC/NASTRAN Results Reader...)... Please Continue.

A13.6. Postprocesarea rezultatelor

În tabelul A13.14 se prezintă algoritmul de vizualizare a stării deformate a structurii modelului cu elemente finite analizat. Prima succesiune din acest tabel setează coeficientul de scară la valoarea 1 prin introducerea acestei valori în cămpul Scale%, după ce s-au selectat opțiunile PostProcessing şi Deformed Style din casetele Category şi, respectiv, Options din fereastra de dialog **View Options**.

A doua succesiune din tabelul A13.14 presupune selectarea codului <u>D</u>eform, asociat modului de reprezentare al structurii în stare deformată, din caseta Deformed Style a fereastrei de dialog View Select, a setului de rezultate 12 Case 12 Time1 din câmpul listă O<u>u</u>tput Set și a codului 1..Total Translation, corespunzător deplasărilor totale, din câmpul Output Vectors din fereastra Select Postprocessing Data. Imaginea de pe display, rezultată după ieșirea din această comandă, este prezentată în figura din tabelul A13.14.

Vizualizarea sub formă de grafice a unor parametri (deplasări, tensiuni și forțe) care cuantifică starea structurii elementului elastic se face prin parcurgerea succesiunilor

·11.25

-22.51 33,76

-45 02

-56.27 5

-67.53

0.0216

3315

198

63

din tabelul A13.15.

Activarea comenzii Select... din meniul View conduce la fereastra de dialog View Select în care se activează opțiunea Beam Diagram din caseta corespunzătoare reprezentărilor de tip contur a câmpurilor (Contur Style) si butonul Deformed and Contur Data... care determină apariția ferestrei Select Postprocessing Data. În câmpurile de text Output Set și Conturs din acestă ferestră se selectează setul de rezultate corespunzător ultimului pas de încărcare, 12 Case 12 Time1, și codul parametrului a cărei variație urmează să fie vizualizată. În tabelul A13.15 în câmpul Conturs se selectează succesiv codurile corespunzătoare deplasăriilor nodale după axa Y (3..T2 Translation), forțelor de forfecare din planul XY (3004...Bar EndA PI1 Shear Force), momentelor de încovoiere din planul XZ (3000...Bar EndA Plane1 Moment), tensiunilor de încovoiere în punctele 1 și 3 (v. tabelul A13.5, pag. 213) corespunzătoare fibrelor extreme (3075..Bar

Tabelul A13.15 Vizualizare câmpuri sub formă de diagrame Succesiune meniu-comandă-ferestre • View \rightarrow Select ... \rightarrow View Select Contur Style O Beam Diagram; Deformed and Contur Data... \rightarrow Select Postprocessing Data Output Set 12 Case 12 Time1; Output Vectors Conturs ↓ 3..T2 Translation/ ↓ 3000..Bar EndA Plane1 Moment/ ↓ 3004..Bar EndA PI1 Shear Force/ ↓ 3075..Bar EndA Pt1 Bend Stress/ ↓ 3076..Bar EndA Pt3 Bend Stress/ ↓ 3109..Bar EndA Max Comb Stress/ ↓ 3110..Bar EndA Min Comb Stress/ ↓ 3226..Gap X Force/ ↓ 3233..Gap Slip V Displacement; $\mathbf{OK} \rightarrow$ View Select • View \rightarrow Rotate... \rightarrow View Select Dimetric; OK. Imaginea rezultată 0.508 1.016 -1.52 -2 032 -2.54 3.048

262

EndA Pt1 Bend Stress și 3076..Bar EndA Pt3 Bend Stress), tensiunilor rezultante corespunzătoare extremelor A și B (v. fig. 1.37, pag. 34) ale elementuluii finit de tip Bar (3109...Bar EndA Max Comb Stress si 3110...Bar EndA Min Comb Stress), fortelor internodale din elementele finite de tip Gap (3226..Gap X Force) și deplasărilor relative dintre nodurile elementelor finite de tip Gap Displacement). V (3233..Gap Slip Corespunzător acestor selectări în zona de lucru a ferestrei principale apar imaginile prezentate, în aceeași ordine, în tabelul A13.15.

Vizualizările prezentate mai sus sau făcut pentru ultimul set de rezultate (12 Case 12 Time1) din câmpul Output Set al ferestrei Select Postprocessing Data. Acest set corespunde încărcării structurii cu forta concentrată de valoare maximă. În continuare, se vor face vizualizări grafice care să evidentieze evoluția procesului neliniar tinând cont de toate seturile de rezultate (continute de câmpul Output Set) corespunzătoare pașilor de încărcare în cadrul analizei modelului. Numărul asociat cuvântului Time din codul setului de rezultate reprezintă fracțiunea din valoarea forței de încărcare, care înmulțită cu aceasta din urmă determină forta de corespunzătoare pasului încărcare respectiv. De exemplu, setul de rezultate 6. Case1 Time0.4, tinând cont că valoarea fortei de încărcare este 10, corespunde încărcării structurii cu forta de valoare 4.

În tabelul A13.16 se prezintă succesiunea de vizualizare animată a procesului neliniar de deformare, ținând cont de seturile de rezultate intermediare. Această succesiune presupune selectarea opțiuniilor Animate-Multi<u>S</u>et și <u>B</u>eam

Diagram din casetele Deformed Style și, respectiv, Contour Style din fereastra View Select. În fereastra de dialog Select Postprocessing Data se selectează codurile primului și ultimului set de rezultate din câmpurile Output Set și, respectiv, Final Output Set și, de asemenea, se selectează codurile parametrilor vizualizați, în regimurile structură deformată și contur, din câmpurile Deformation și Contour. În ultimul câmp menționat, conform tabelului A13.16, se selectează aceiași parametri care au fost selectați la vizualizarea sub formă de diagrame. Urmărind imaginile rezultate se pot face aprecieri calitative asupra fenomenului neliniar de deformare analizat. De fapt, aceste reprezentări sunt simulări pe calculator ale acestui proces.

Vizualizările sub formă de grafice ale variațiilor deplasărilor nodului cu încărcare și

Tabelul A13.16

Vizualizări animate ale procesului de deformare

Succesiune meniu-comandă-ferestre

• View \rightarrow Select... \rightarrow View Select Deformed Style
 Animate-MultiSet; Contour Style

Beam Diagram; Deformed and Contur Data... \rightarrow Select Postprocessing Data Output Set 1..Case1Time0.1; Final Output Set \downarrow 12..Case Time1; Output Vectors Deformation \downarrow 3...T2 Translation; Contour \downarrow 3...T2 Translation/ 3000..Bar EndA Plane 1 Moment/ ↓ 3004..Bar EndA PI1 Shear Force/ ↓ 3075..Bar EndA Pt1 Bend Stress/ ↓ 3076..Bar EndA Pt3 Bend Stress/ ↓ 3109. Bar EndA Max Comb Stress/ ↓ 3110..Bar EndA Min Comb Stress/ ↓ 3226. Gap X Force/ ↓ 3233..Gap Slip V Displacement: $OK \rightarrow$ View Select OK.

fortelor axiale din elementele finite de tip Gap se fac prin parcurgerea succesiunilor din tabelul A13.17. Primele două succesiuni din acest tabel conduc la generarea grupului, numit Grup1, format din elementele finite de tip Gap ale structurii. Cea de-a treia succesiune conduce la primul grafic prezentat în tabelul A13.17, care reprezintă variația deplasării după axa Y (3...T2 Translation) a nodului, 11, de aplicație a forței concentrate, în timpul procesului de deformare. Această curbă evidentiază neliniaritatea procesului de deformare analizat.

În cea de-a doua figură prezentată în tabelul A13.17 se prezintă cinci curbe de variație a forțelor axiale din elementele finite de tip Gap, care permit evidențierea procesului progresiv de așezare a elementului elastic pe suprafața de reazem. Selectarea pozițiilor intermediare de Tabelul A13.17

Vizualizări sub formă de grafice

Succesiuni meniu-comandă-ferestre

• <u>G</u>roup → <u>Set...</u> → Create or Activate Group ID 1; <u>T</u>itle Grup1; <u>O</u>K.

 <u>Group</u> → <u>Element</u> → <u>ID...</u> → EntitySelection-Enter Element for Group ID 19 to 26 (sau selectare cu mouse-ul a elementelor finite de tip Gap); <u>O</u>K.

 <u>View</u> → <u>Select...</u> → <u>View Select</u> Deformed Style ⊙ None - Model Only; Contur Style ⊙ None - Model Only; XY Style ⊙ XY vs Set Value; XY Data... → <u>Select XY Curve Data</u> Output Set ↓ 1..Case 1 Time 0.1; Output Vector ↓ 3..T2 Translation; Output Location Node 11; <u>OK</u> → View Select

 \underline{O} K. ● View → Select... →

View Select Deformed Style \odot None - Model Only; Contur Style \odot None - Model Only; XY Style \odot XY vs Set Value; XY Data... \rightarrow Select XY Curve Data <u>G</u>roup (some for all Curves) \odot Select; \downarrow ...Grup1; Curve \odot 1,Output Set \downarrow 4...Case1Time0.325; Curve \odot 2,Output Set \downarrow 6..Case1Time0.4; Curve \odot 3,Output Set \downarrow 8...Case1Time0.4; Curve \odot 3,Output Set \downarrow 10..Case1Time0.8; Curve \odot 5,Output Set \downarrow 12...Case1Time1; <u>O</u>K \rightarrow View Select

OK. Imaginea rezultată

se face prin asocierea la numărul curbei (caseta Curve) setul de rezultate din câmpul

Output Set din fereastra de dialog Select XY Curve Data.

Listarea parametrilor asociati unui nod sau unui element finit se realizează parcurgând succesiunea din tabelul A13.18. Comanda de listare Query... din submeniul Output continut de meniul List activează fereastra de dialog Output Query care permite selectarea entităților pentru care se dorește lista parametrilor. După execuția acestei comenzi în zona de mesaje a ferestrei principale apare lista cu parametrii asociati nodurilor sau elementelor finite selectate.

A13.7. Concluzii

Studiul procesului de deformare a elementelor elastice de tip bară ale cuplajului elastic de tip Forst cu programe performante care au la bază MEF, urmărind algoritmul prezentat mai sus, permite obținerea deplasărilor, tensiunilor, eforturilor și fortelor de legătură (reactiunilor) cu semicuplajele. Importantă deosebită, pentru sinteza acestui cuplaj și pentru funcționarea sistemului în care se montează, are forma caracteristicij de deformare a elementului elastic (caracteristica elastică a cuplajului). În cazul în care această caracteristică are forma necorespunzătoare, tinând cont de rezultatele obtinute. se pot opera modificări dimensionale și/sau ale formei profilului locașului de rezemare a barelor elastice. Cu algoritmul propus se pot efectua analize succesive pentru diferite forme ale locașului de rezemare a elementului elastic în vederea obținerii caracteristicii cu neliniaritatea dorită. În plus, analiza de mai sus se poate completa și cu luarea în considerare a fortelor de frecare din contactele mecanice modelate cu elemente finite de tip Gap.